

NARODNI DNEVNIK

Ishaja vsak dan opoldne, izvenredne nedelje in praznike.

Mesečna naročnina: V Ljubljani in po pošti:
Din 20.—, inozemstvo Din 30.—

Neodvisen političen list.

UREDNIŠTVO:

SIMON GREGORČIČEVA ULICA ŠTEV. 23.

ODRAVNIŠTVO: KONGRESNI TRG ŠTEV. 8.

TELEFON ŠTEV. 2852.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.

Pisnim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor.

Račun pri poštnem ček. uradu štev. 13.633.

Dvoje naziranj.

Avstrijski kancelar je branil človeške pravice nemške manjšine na Južno-Tirolskem v prvi vrsti vsled tega, ker obstajajo gotovi moralni zakoni, ki so nad vsemi državnimi zakoni in ki določujejo mednarodne odnose narodov.

Nasproti temu nazoru pa je postavil Mussolini v svojem odgovoru na Seiplov govor nazor, da je nacionalen egoizem nad vse in da egoizem upravičuje tudi najhujša nasilja.

Dosledno temu svojemu nazoru Mussolini nemške manjšine na južnem Tirolskem kratkoma ne priznava, ker kaj je 200.000 Nemcev proti 42 milijonom Italijanov. Zato pravi, da se na vse pri- tožbe nemškega naroda na postopanje proti tirolskim Nemcem ne bo oziral, temveč bo te le še bolj preganjal. Ali Mussolini gre še dalje in pravi, da ga tudi vse druge države ne brigajo, ker je zanj merodajno le to, kar zahteva naj- brezobzirnejši nacionalizem. Ta pa ho- če, da govori Italija samo en jezik, da vlada v njej samo ena volja in da izgi- nejo vsi, ki bi le količkaj drugače ču- tili. Zato velja za Mussolinija in njego- ve pristaše samo zakon asimilizacije in in naj bo ta dosežena s še tako krutimi in še tako nečloveškimi sredstvi.

Ravno v tej brezobzirnosti in brutal- nosti pa je vzrok, da je postalo južno- tirosko vprašanje mednarodno vpraša- nje. Če se zanimajo za to vprašanje kul- turni ljudje vseh narodov, potem gotovo ne vsled tega, ker bi bili količkaj inte- resirani na nemških kult. vprašanjih ali ker bi bili pod vplivom kake pan- germanske ali nemške propagande. Med svetovno vojno so vsi ti ljudje dokazali, da so čisto prosti teh vplivov in nasprot- no proti njim sovražno razpoloženi, ker ogromna večina mednarodnega kulturnega sveta je bila v antantnem taboru.

In bila je predvsem zato, ker je od- klanjala Viljemov imperalizem, ker je z vso odločnostjo izpovedavala oni na- zor, ki ga je morda povedal Seipel v dru- gih besedah, ki pa je danes fundamen- talni zakon kulturnega sveta, da je nam- reč treba spoštovati človeške pravice vsakogar.

Prva človeška pravica pa je, da govo- ri mati s svojim otrokom v svojem je- ziku, ker mati ne more govoriti z dru- gim jezikom, ko z jezikom srca. Iz te pravice pa izhaja nujno dolžnost, da se samo slabi elementi sramujejo materne- ga jezika, ker samo propalice zaničuje- jo svojo mater. Nihče se ne more tej osnovni človeški pravici odreči in zato vidimo, da se k njej priznava tudi sam Mussolini, kadar brani pravice italijan- skih kolonistov v Afriki, Franciji in dru- gih državah.

Zato se Mussolini udaja nemogoči ilu- ziji, ko misli, da more zatreti le eno os- novno človeško pravico. Od tistega hipa, ko so veliki svobodomiselnici francoske revolucije proglasili človeške pravice, vladajo te po vsem svetu in ni več sile na svetu, ki bi mogla te pravice zatreti.

Pač je mogoča, da zavlada trenutno kje demagog ali diktator, ki zatre v svoji de- želi te pravice, ali vse to nima trajne veljave in brez ozira, če delajo to rdeči diktatorji v Moskvi ali pa beli v Rimu, Madridu in Budapešti.

Slej ali prej prodrejo vendarle člove- ške pravice, ker brez njih ne more no- ben narod napredovati, ker se more člo- veški um razvijati le, če je njegova no- tianja in zunanja svoboda zasigurana. Boj za človeške pravice pa vodi demo- kracija. Ona prava in večna demokracija, ki je zrušila absolutizem, ki je zru- šila suženjstvo, ki je dala človeku njego- ve pravice in ki ustvarja danes ono ob-

Pribičević še naprej sebe preklicuje.

Novi Sad, 5. marca. Včeraj ob 10. do- poldne se je v Novem Sadu vršilo veliko zborovanje kmečko-demokratske koali- cij. Že predvčerajšnjim zvečer ob 9. sta prišla Štefan Radić in Svetozar Pribi- čević v Novi Sad, kjer jima je bil prire- jen banket. Banketa se je udeležilo kak- kih 300 ljudi. Na banketu je imel Štefan Radić govor, v katerem je naglasil tri momente: 1. da se gre za zdravo politiko vedno naprej, 2. da mora politika biti splošna in da mora zato iskati sorodnih zaveznikov in 3. da mora politik biti vedno moder in odločen. Svetozar Pri- bičević je v svojem govoru podčrtal važ- nost koalicije. O beograjski je dejal, da površina in da ne gre za časom. Že pred osnovanjem kmečko-demokratske koali- cij se je več ko eno leto delalo tiho in vztrajno, predno je prišlo do javnega paktiranja. Beograd gleda z zavistjo na napredek Novega Sada, ker ima Novi Sad močno kulturo in bogato tradicijo, kar je pokazal že l. 1913 ob proslavi stoletnice prve srbske gimnazije in vno- vič lansko leto ob proslavi stoletnice Matice Srbske.

Skupščina sama se je začela včeraj ob 10. dopoldne. V vrstah kmečko-demo- kratske koalicije računajo, da je bilo na skupščini navzočih okrog 10.000 ljudi. Prvi je spregovoril Štefan Radić, ki je začel takole: »Bratje Srbi in Hrvati, bratje Nemci in Madjari in prav tako bratje Slovaki in Rusini, zdravi bili in živili!« Nato je govoril o Vojvodini, ki je bila že od nekdaj na glasu. Zadnjih devet let pa je v žalosti, boleti in ogor- čenju. Hrvatska toplo pozdravlja Vojvo- dino. Tudi ona je jako užaloščena. Toda vsem bodo kmalu zasijali lepši dnevi, ker smo močni, pametni in odločni. V ustavi se povdarja, da morajo biti davki enaki. Toda vi veste, da se nam odmer- jajo davki v višini tri četrtine, drugim celo štiri petine od vseh dohodkov, vra- ča pa se nam komaj eno petino. Od vseh davkov plačajo prečanski kraji 74 do 82 odstotkov, neznatni ostanek pa plačajo Srbija, Makedonija in Črna gora. Skoro neverjeten toda žal resničen je pojav v Vojvodini, da mora ona, nekdanja žit- nica Srednje Evrope, ki je izvažala vsako leto 30.000 vagonov pšenice, sedaj žito uvažati. — Zagotavljam Vas, da čez pol meseca, ali najkasneje čez dva meseca

današnjega režima ne bo več. In verjet- no je, da bo vprav kmečko-demokratska koalicija stožer, okrog katerega se bodo zbrale druge zdrave narodne moči. Za to jesen pričakujem svobodne volitve.

Za Radićem je govoril Svetozar Pribi- čević, ki je dejal, da je Beograd »bel grad« (belo mesto), a v njem se vodi črna politika. Jošo Tomić je, vračajoč se iz Beograda na sejo centralnega odbora srbske radikalne stranke rekel: »Pred vojno sem bil zaprt v ječah v Vaczu in Szegedinu, po vojni bom pa v Požarevu.« S temi značilnimi besedami se naj- boljje označuje današnji sistem beograjs- kih vladodržcev. Ko sem razmišljal o tem sistemu, sem prišel do zaključka, da se je Budimpešta preselila v Beograd. Od 112 srbijanskih poslancev je samo eden v opoziciji, vsi drugi pa so pri ko- ritu. Despotskim maniram današnjih ob- lastnikov je bil glavni cilj razbiti kmeč- ko-demokratsko koalicijo. Zato so vabili najprej Radića brez Pribičevića, potem pa samostojne demokrate brez Štefana Radića. Kakršnekoli kombinacije z na- ma obema skupaj se je najbolj zbal Lju- ba Davidović, ker je opazil, da bi bili v tem slučaju prečanski poslanci v večini. Tem pa še vedno noče priznati, da bi mogli vladati našo državo. Na koncu je Davidović sklenil zvezo z radikalno vlado.

Casopisi priznavajo, da je situacija v Beogradu zelo mučna. To je jasno, ker se ni posrečilo razbiti našo koali- cij in ker niso mogli voditeljev zapre- ti v glavnjačo. V vsej državi se razvijajo prapori, pod katerimi se zbirajo nepre- gledne množice, da začno napad na da- našnji policijski sistem. Najboljše bi bi- lo, da se narodna skupščina razpusti in da se nam da razpis svobodnih volitev, ker ni volitev pri katerih bi mi ne zma- gali.

Za Pribičevićem je govoril še dr. Kra- mer, ki je v kratkem govoru izrazil, da Slovenija trpi. Misli in želi pa, da bi delala vzporedno z Vojvodino, ker obe pritiskajo enake skrbi.

Ob pol 2. popoldne je bil zopet prire- jen banket, in sicer za 800 ljudi. Ob 3. popoldne so gostje odpotovali v Beograd. Zborovanje je poteklo brez vsakega in- cidenta.

politika napram Avstriji ima tudi svoje meje, ker bi morala Avstrija to politiko vsaj razumeti, če že noče biti za njo hvaležna. Vsi hujšaki v Avstriji in dru- god naj si zapomnijo svarilo, ki ga jim je dal Mussolini.

»Giornale d'Italia« dalje poudarja, da so Nemci v Gornjem Poadižju Italiji uda- ni in da se niti najmanj ne solidarizirajo z avstrijsko politiko. Mednarodni položaj Avstrije potrebuje italijanske podpore. Nemški in italijanski narod ima mnogo skupnih interesov. Zato Nemci ne bi smeli malenkostnih južnotirolskih vpra- šanj višje ceniti kakor druge važne pro- bleme ter tako nasadati neki mednarod- ni propagandi, ki služi vsaki stvari bolj, kakor interesom Italije in Nemčije.

ITALIJANSKI KOMENTARJI K MUSSOLINIJEVEMU GOVORU.

Rim, 5. marca. Predvčerajšnji govor Mussolinija označuje ves italijanski tisk kot strog in odločen odgovor ne samo Avstriji, temveč vsem onim, ki so hote- li omalovaževati fašizem in okrniti pre- stiz Italije v svetu. »Giornale d'Italia« piše, da je Mussolini postavil dejanja na- sproti avstrijskim frazam. Italijanska politika je hotela pokazati svojo naklo- njenost Avstriji in ital. državljanom bo- zenske province, ki govore nemško.

To je Mussolini pokazal z nepobitni- mi dejstvi, tako da mora biti vsakomur jasno, da Italija daje kakor nobena dru- ga država na svetu svojim narodnim manjšinam vse pravice. Toda prijateljska

čestvo narodov, ki mora nujno končati tudi zadnje zlo — vojno.

Zaman kliče Mussolini, da ga ne briga ta demokracija, zaman se norčuje iz ev- ropske demokracije, zaman se šopiri, ko da bi bila Italija kdajkoli tako močna, da se izloči iz človeškega občestva, na- ravni zakoni so mogočnejši ko vse dru- go, zlasti pa močnejši od le efermerne- ga pojava, kakor je fašizem.

Zaradi tega pa tudi mi verujemo v

življenje naših bratov tem preko, ker je njih pravica zapisana v srcu vseh ljudi, Mussolinijeva pa le na špiči zlomljenih bajonetov, ki so vrhu tega od dneva do dneva manj zanesljivi.

Ne vlada več svet samo surova sila, ker to silo so zlomile obče človeške pra- vice. In zato je bil Seipl s svojim nazo- rom močnejši, zato pa je tudi danes svet na strani zatiranih manjšin. In po Mus- solinijevem govoru še zlasti!

Pred zasedanjem sveta Zveze narodov.

Ženeva, 5. marca. Čeprav se je važnost sestankov Sveta Zveze narodov že zelo zmanjšala, vendar pripisujejo vplivni po- litični krogi sedanjemu sestanku velik pomen že zato, ker se snidejo tu večino- ma zunanji ministri raznih držav.

Bolgarsko posojilo izgleda, da bo odo- breno. Ne ve pa se še, ali bo to posojilo tudi efektuirano, ker so pogoji ponudni- kov v sami Bolgariji naleteli na odpor.

Iz okolice bolgarskega zunanjega mi- nistra se doznava, da je bolgarski pro- metni minister vprav zaradi pogojev te- ga posojila odstopil. Ni izključeno, da za- radi istega vprašanja pade vsa bolgar- ska vlada.

V Ženevi sta se sestala dr. Marinković in dr. Beneš k daljši konferenci. Zuna- nji ministri Male antante so imeli sinoči sejo, prav tako bodo imeli sejo tudi danes.

Prihod Brianda se pričakuje za danes.

CHAMBERLAIN PRISPEL V PARIZ.

Pariz, 5. marca. Včeraj je prišel v Pa- riz Chamberlain na svoji poti v Ženevo. Na kolodvoru ga je pozdravil Briand.

DR. STRESEMANN V ŽENEVI.

Pariz, 5. marca. Dr. Stresemann je od- potoval iz Mentona v Ženevo.

MARINKOVIĆ DOSPEL V ŽENEVO.

Ženeva, 5. marca. Dr. Voja Marinko- vić z gospo je došel v Ženevo.

MIHALOKOPULOS NA POTU V ŽENEVO.

Rim, 5. marca. Grški zunanji minister Mihalokopulos je došel včeraj v Benet- ke, odkoder je po dveurnem postanku odpotoval v Ženevo. V tukajšnjih poli- tičnih krogih pravijo, da se bo Mihalokopulos na svojem povratku iz Ženeve ustavil v Rimu, kjer se sestane z Mus- solinijem.

POLJSKE VOLITVE.

Varšava, 4. marca. Današnje volitve so potekle po vsej Poljski v miru in redu. Udeležba volilcev je bila ogromna in je ponekod dosegla 90 odstotkov. Po vsej verjetnosti je lista vladne koalicije zma- gala. Zlasti je bila velika premoč vlad- ne liste v kongresni Poljski.

Od manjšin so bili zlasti aktivni Nem- ci, ki so razpolagali z velikimi denarni- mi sredstvi.

Rezultat volitev bo znan šele jutri.

ROMUNI NEZADOVOLJNI Z ITALI- JANSKO POLITIKO.

Bukarešta, 5. marca. Neodvisen list »Lupita« kritizira v nekem članku itali- jansko zunanjo politiko. Po sporu z Ju- goslavijo je Italija izzvala incident z Av- strijo. Italija povsod podpira Madjarsko proti Avstriji. Pri taki politiki Italije Rumunija nikakor ne more iti z njo. Pa tudi brez Italije ne bo Rumunija nikoli izolirana.

JUGOSLOVANSKA POČASTITEV DIAZA.

Rim, 5. marca. Jugoslovenski vojaški ataše je v spremstvu nekaterih italijan- skih višjih oficirjev položil v baziliki vene- nec na mrtvaški oder maršala Diaza. Vojaska četa je oddala častno salvo.

SPORTNE VESTI.

Zagreb, 5. marca. Včeraj se je vršila nogometna tekma med Haškom in Con- cordijo, ki se je končala z rezultatom 8 : 0. Tekma Gradjanski—Croatia se je končala s 3 : 2, Sokol—Ilirija s 3 : 1, Slaven—Makoby s 4 : 2 in Sparta—Tipog- rafijska s 4 : 2.

Brez manir!

Včasih je bilo tako, da se je kandidat, ko je postal poslanec, zavedal, da ga štiti poslanska imuniteta el zato, da se čim uspešneje in čim svobodneje bori za interese svojega naroda in svojih volivcev.

Včasih, ko so bili spomini na ustavne boje še živi, so pač ljudje vedeli, da je bila poslanska imuniteta le zato, da se čim uspešneje bori, ne pa zaradi poslancev samih.

Kakor v mnogo drugih stvarih, tako smo tudi v tej doživeli izpremembo na slabše. Tako je danes običajno, da misli kandidat, v trenutku, ko je bil po milosti strankinega vrhovnega štaba in po uvidenosti ali zaslepljenosti volivcev izvoljen za poslanca, da je postal sedaj gospod in sicer pravi gospod, ker ga štiti poslanska imuniteta.

Saj tako si moramo misliti, ko vidimo, kako nekateri poslanci pod plaščem imunitete žalijo volivce in kako se zlasti v Beogradu poslansko delovanje omejuje dostikrat le na intervencije v materialnih zadevah. Se jasneje pa govorijo poročila o poteku skupščinskih sej. Ta poročila so polna najbolj ordinarnih psov, kakor da bi bil ton beznice dopusten za najvišjo narodno reprezentanco. Čitamo o poslancih, ki nosijo s seboj bokserje in samokrese, kakor da bi bili naši poslanci pripravljani, da prisostvujejo debati v gostilni Wild-Westa. Mogoče so v znaku demokracije demonstracije z nagim človekom in mesto z idejnimi argumenti se poslanci dejansko pobijajo s pestmi in razbitimi stoli. Kakor da bi bila Narodna skupščina kraj, kjer se vse dobre manire nehajo, kako se ponašajo nekateri poslanci, kakor da ne bi bila Narodna skupščina kraj, v katerega so uprte oči vsega naroda, ki pričakujejo od svojih zastopnikov resno delo, ne pa surovo pretepavanje.

Res je, vsak parlament je že doživel svoje burne dni in v vsakem parlamentu je zapeljala poslance strast tako daleč, da so se spozabili do psov in pretepanja. Toda pri nas postajajo te surove manire že običaj in zato so poročila o hrupnih in škandaloznih dogodkih v skupščini že na dnevnem redu.

Pri vsem tem pa mora imeti človek še vtis, da je vsa ta ogorčenost le narejena. Saj so vsi ti poslanci, ki obkladajo sebe s še tako nezaslišanimi psovki in vsak hip pripravljeni, da se z njim skupno vsejedo za ministrsko mizo. Danes psuje Radić radi-

kale z lopovi, pred dnevi pa je zahteval z njimi koncentracijsko vlado. In slično bi mogli navesti v vseh drugih strankah.

Zato trdimo, da nista ogorčenost in strast glavni vzrok vseh divjih scen v naši skupščini, temveč vsi ti škandalni dogodki izvirajo iz žalostne resnice, da so nekateri poslanci brez vsake manire.

Moramo kar odkrito povedati, da nas Slovence to posebno boli, ker nismo kaj takega vajeni. Tudi v kranjskem deželnem odboru so se bili vroči boji, toda čisto izključeno je bilo, da bi se kdaj upal kak poslanec spozabiti tako daleč, da bi svoje kolege psoval kot lopove, razbojnice in slično. Doživeli smo tudi hrupno obstrukcijo v deželnem zboru, toda kako vsekoli kulturna je bila hrupna obstrukcija. Eden od poslancev je udarjal na veliki boben, drug je tolkel po možnarju, tretji je trobil, bil je hrup, ki pa nikogar ni žalil in ki je vendar dosegel svoj efekt.

Danes pa bokser, klofuta in psovka! Naravno, da je užival bivši deželni zbor ugled in da niso ljudje odhajali z njegovih sej razočarani, enako naravno pa je, da pada ugled naše skupščine in da srbski kmetje, ki pridejo v skupščino zmagujejo z glavo.

Glavna krivda za vse to pa zadene poslance, ki so brez manir, ki mislijo, da je poslanska imuniteta ščit za vsako dejanje, za vsako prostaščino, a je dejansko le sredstvo, da se more poslanec res posvetiti delu za narod.

Zato pa apeliramo na slovenske poslance, da so vsaj oni tisti, ki dajo primer dobrih manir, da se polagoma navzamemo od njih tudi oni, ki so danes brez njih.

Poznamo ambient skupščine in vemo, da je težko vztrajati na posebnem stališču. Pa naj bo to še tako težko, nujno potrebno je je to, ker drugače mora vzeti vrag ves naš parlamentarizem.

Volivcem in strankam pa bi nujno priporočali, da prihodnjič ne volijo samo ljudi, ki so strokovno usposobljeni, temveč ki so znani tudi po svojih dobrih manirah. Ti ljudje bodo tudi vedno največ dosegli za svoje volivce.

Poslance pa, ki klevetejo in psujejo pod zaščito poslanske imunitete, ki se pretepajo po skupščini prepustimo drugim, ker nam Slovenecem so taki ljudje nepotrebni. V tem oziru ostanemo zvesti svojim lepim tradicijam.

Mussolinijev govor

V soboto je Mussolini končno vendarle odgovoril na znani Seiplov govor v avstrijskem parlamentu. V glavnem je Mussolini izjavil:

Svoj govor je zavlekel da vzame govorniškim vajam v avstrijskem parlamentu vsak pretiran pomen. Govoril bo zato popolnoma mirno, povdarja pa, da odgovarja zadnjič, ker prihodnjič bodo govorila dejanja.

Govori v avstrijskem parlamentu so bili samo izzivanje, ker je Italija Avstriji ponovno dokazala svoje prijateljstvo. Pri koroškem plebiscitu je zmla Avstrija le z italijansko pomočjo. Ravno tako je pomagala Italija Avstriji pri odpravi vojne kontrole in perfekcioniranju novega posojila.

Nato je govoril Mussolini o južni Tirolski. Napram 42 milijonom Italijanov nemška manšina v južni Tirolski izgine. Če so dale prejšnje italijanske vlade glede manjšin kakke obljube, potem to fašistovske vlade ne briga. Ta se čuti obvezana le po mednarodnih pogodbah, niti v eni pa niso omenjeni južnotirolski Nemci.

Kar se govori o zatiranju in preganjanju nemške manjšine, so same izmišljotine. Po šestletnem fašistovskem režimu obstoja še danes 15 nemških listov v bolcanski provinci. Se danes je 367 nemško-govorečih uradnikov v Bolcanu in 644 v provinci. Nemška manšina torej ni zatirana, zatirana pa bude, če se ne bo nehala fašizmu sovražna kampanja na oni strani Brennera. Vseh teh 15 nemških listov bo izginilo če ne bo konec kampanje.

Nato našteva Mussolini kaj so fašisti vse storili za južno Tirolsko. Elektrificirali so

brennersko železnico, začeli so melioracijo Poadižja dali so 11 milijonov za podeželske posojilnice, zgradili so celo vrsto cest in javnih poslopij izdali preko 100 milijonov lir za napredek province ter naselili kolone iz starih provinc.

Onstran Brennera so seveda dobro razumeli, da bi moglo vsled tega intenzivnega dela nemštvo v Poadižju zamreti, zlasti še, ko so nad vse dobro obiskovani tečajji italijanskega jezika in nova generacija že razume in govori italijansko. V nekaj letih bodo prebivalci Poadižja ponosni, da so člani fašistovske domovine in njih nemško poreklo se bo poznalo le po imenih, če ne bodo še teh spremenili.

Ne zanimajo fašiste volitve po drugih državah, ker ni fašizem eksportni artikel. Tudi Zveza narodov bo zašla le na brezizhodna stranska pola, če se bo zanimala za Poadižje. Vsaka manifestacija na oni strani Brennera more ustvariti samo prepad med Italijo in sosednimi državami.

Tašisti hočejo biti, kolikor je le v njih moči, prijatelji germanstva, toda varnost 42 milijonov Italijanov je nad vse. Da gre za varnost, pa je dokazala zloglasna debata v avstrijskem parlamentu. Na vse manifestacije, ki jih socialisti in drugi pripravljajo proti fašistični Italiji odgovarja fašizem z izjavo, da stoji za Brennerom vsa Italija z vsemi živimi in mrtvimi ljudmi.

Z velikanskim aplavzom je sprejel parlament Mussolinijev govor in vsi poslanci so nato zapeli fašistovsko himno.

Politične vesti.

== Domišljave zahteve seljačke demokracije. Na sobotni seji skupščine je prečital g. Pribičević dolgo deklaracijo seljačke demokracije, v kateri navaja zahteve: 1. Predsednik skupščine mora vsled svoje pristranosti odstopiti, drugače ne pristanejo šefi selj. demokracije na noben sklep sestanka šefov parlamentarnih skupin ki bi ga sklical dr. Perić. 2. Z ozirom na zadnje dogodke v skupščini je klub SDK sklenil, da zapusti Narodno skupščino. Iz splošno državnih interesov, pa je ta sklep odložen, kdaj se ima izvesti, odloči vodstvo SDK. 3. Ker je vlada kršila poslovnik, se poslanci SDK ne bodo udeleževali proračunske razprave. 4. Hrvatska in drugi prečanski kraji se ne smatrajo obvezane po proračunu, dokler se ta ne popravi. — Manjkala je v resnici samo še 4. točka, da so tudi slepci spoznali vso neresnost bombastične Pribičevićeve izjave. Ni čuda, da vsa Pribičevićeva izjava ni napravila nobenega efekta ne v skupščini in ne v javnosti. Včasih je obljubljal samo Radić republiko brez davkov, sedaj pa tudi Pribičević ne priznava proračuna. Veselite se es-deasarij, ker sedaj boste imeli vsi brez izjeme ta veliki privilegij, da vam edinim ne bo treba plačevati davkov.

== Seja skupščine. Proračun ministrstva za vere sprejet. Sobotna seja skupščine se je začela ob 10. dopoldne. Posl. Grisonogo je predlagal izvolitev anketnega odbora zaradi znanih dogodkov v skupščini. Nato je prečital Pribičević neresno deklaracijo na kar je izjavil dr. Perić, da je vedno postopal objektivno in da bo tako ravnal tudi v bodoče. Grisonogo je nato utemeljeval svoj nujni predlog in zlasti povdarjal, da je poštni minister Kocić povzročil incidente. Ko sta še govorila posl. Demetrovič in Kobasica, je skupščina anketo odklonila, ker je pač jasno, da je taka anketa čisto brez vsakega smisla. Vidi se, da so anketarji čisto na dlci, da niso mogli najti vsaj malo bolj resnega predloga. — Nato je stavil posl. Šutej nujni predlog, da se izvoli anketa, ki naj pregleda vse pogodbe, ki so bile sklenjene glede eksploatacije drž. gozdov v Bosni in Hercegovini. Posl. Šutej je obirno utemeljeval svoj predlog in znano je, da so državo pri bosanskih gozdovih v resnici temeljito odkradli tuji in domačini. Zato je le pozdraviti, da je skupščina Šutejev predlog tudi sprejela. To pa na drugi strani tudi dokazuje, da ima vladna večina za pametne predloge opozicije smisel, če odklanja neresne in le demagogične, pa je tudi naravno. — Zvečer je skupščina pričela z nadaljevanjem proračunske razprave in sicer je prišel v pretres proračun ministrstva za vere. Najprej je podal minister Milan Simonović kratak ekspozé. Proračunu je reduciran na minimum za celih 28 milijonov. Nekaj prispevkov bo dobilo ministstvo iz posojila. V najkrajšem času bo nekaj pravoslavnih in muslimanskih župnij reduciranih. Minister je nato navajal razne zakonske načrte ki so pripravljeni ter govoril o konkordatu z Vatikanom. Nakoncu je navedel vse vere, ki so od države priznane. Te vere so: pravoslavna, grško in rimskokatoliška, muslimanska, evangelijska, avguburska, ref. starokatoliška, židovska in baptistovska. — V debati so govorili poslanci: Schummacher, dem. Franješević, zem. Drlić, rad. Obradović, zem. Lazić, dkd. Šanlić, rad. Račić in končno še minister Simonović. Nato je bil proračun ministrstva za vero sprejet. Ob 11. zvečer je bila seja zaključena.

== Izprememba v vladi. Minister za izenačenje zakonov dr. Šumenković je imenovan za ministra brez portfelja in za namestnika zunanjega ministra, ker je ministstvo za izenačenje zakonov s prvim aprilom odpravljeno. Za vršilna dolžnosti ministra za izenačenje zakonov je imenovan Pera Marković, minister za javna dela.

== Prazno grmenje. Kakor smo napovedali, tako se je zgodilo. Vse grmenje generalske seljačke demokracije se je izkazalo kot votlo in v soboto se je že seljačka demokracija udeležila seje Narodne skupščine. Eksodus je propadel, še bolj pa je propadla grožnja, da zapuste poslanci seljačke demokracije Beograd. Vidi se, da oba šefa seljačke demokracije silno malo tehtata svoje besede in

izrekata tudi najbolj nevarne grožnje brez vsakega prevdarka. Ni čuda, če resni ljudje vedno manj uvažujejo besede voditeljev seljaške demokracije in če je zato tudi reputacija seljaške demokracije vedno manjša.

== Hrvate, glasilo zagrebških federalistov, imenuje zadnje grožnje seljačke demokracije kot prazne grožnje ter pravi, da je bil sklep o eksodusu brez dvoma poraz in sicer sramoten poraz. Učinek tega koraka je razpadel v nič, vlada pa je poceni prišla do tega, da je bila generalska debata v proračunu v enem dnevu končana. Tega poraza je v prvi vrsti kriv Radić s svojimi grožnjami, ki se jih nihče ne boji, ali samo tako dolgo, dokler se ne pokaže — Vašek. Za glavnjačo pa je kriv Pribičević. Dobro je storil, da ni sam govoril, temveč, da je mesto njega govoril Radić, za katerega je Pribičević svoje dni pripravljaj — glavnjačo. Vsi to govorniki seljačke demokracije niso storili niti stotino tega, kar je storil Korošec v par dneh zaradi glavnjače. Mi verujemo, da bo Korošec to storil, kar je obljubljal, ker ni — Radić. Nato pravi »Hrvate«, da se je vlada, ko je izključila Radića, branila samo z istimi sredstvi katere je uporabljala opozicija. In nato primerja »Hrvate« postopanje radićevcev proti opoziciji v zagrebški oblastni skupščini, kjer so v ogromni večini, s postopanjem vladne večine v skupščini ter kontatira, da bi bila po Radiću za vse opozicijske poslance glavnjača premajhna kazen, če bi le primeroma to dovolili, kar so si dovolili radićevci v Narodni skupščini. — Tako sodijo Hrvati o Radićevi politiki.

== Zbližanje z Bolgarsko. Potovanje dr. a Korošca v južno Srbijo. Vlada je hotela, da pride že v soboto na dnevni red proračun notranjega ministrstva, ker bi takoj po sprejetju proračuna dr. Korošec odpotoval v južno Srbijo, da se na licu mesta informira o razmerah, ki vladajo v teh krajih. Po svojem povratku bi dr. Korošec izdal potrebne odredbe, da se zasigura mir in red v teh krajih. Obenem pa bi poskrbel, da bi se mogli zboljšati odnosi z Bolgarsko. Tako bi se predvsem odprla meja proti Bolgarski in tudi v drugih pogledih je naša vlada pripravljena kolikor mogoče ustreči bolgarskim željam, da bi se tako likvidirala vsa sporna vprašanja.

SLOVENSKA MATICA.

Poleg v časopisih že objavljenih 45 poverjeništev so ustanovljena nadaljna poverjeništa ter so jih prevzeli gg.: 46. Dravograd — Meža: Franjo Blažon, načelnik žel. p.; 47. Ježica: Anton Germek, šolski upravitelj za Ježico, Stožice, Černuče; 48. Marenberg: Avgust Kolšek, notar za Marenberg—Vuhred; 49. Ormož: Adolf Rozina, šolski upravitelj; 50. Ptuj: Franc Petek, poštni kontrolor v pok.; 51. Rogatec: Milan Verk, šolski upravitelj pri Sv. Križu pri Rogški Slatini za ves okraj; 52. Slov. Bistrica: Franc Ferenčak, viš. sod. oficial, za ves okraj; 53. Slov. Konjice: Milan Vončina, sodni uradnik, za ves okraj; 54. Bačka: Fran Zaren, ravnatelj »Levanter«; 55. Subatica: J. Pipan, železniški uradnik pri direkciji državne železnice; 56. Split: Svitoslav Peruzzi, prof. na tehniški srednji šoli; 57. Šibenik: prof. Ivo Galvagni; 58. Sušak: Anton Kržič, carinik; 59. Dunaj: Franc Blazina, blagajnik »Slov. krožka«.

Za 1. 1928 izidejo o Veliki noči 3 knjige, 1 znanstvena (dr. Ižidorja Cankarja: Zgodovina likovne umetnosti) ter 2 leposlovni, za članarino 50 Din, plačljivo tudi v obrokih po položnicah ali ob sprejemu knjig. Prijave pri poverjenikih ali pismeno na društvo. Na željo prospekt (okleč).

Kjer se niso ustanovljena poverjeništa (na sedežih okr. sodišč oz. v večjih prometnih krajih), se bo to v kratkem zgodilo.

Ustanovitev poverjeništev se mora izvrševati sistematično in na enoten način, torej le po društvenem upravniku. Interesentje okrajev, v katerih ne bo mogoče tega izvršiti do Velike noči, naj potrpijo in bo naklada knjig tako velika, da bo mogoče društvo ustreči tudi po izdaji knjig pristopivšim članom.

Dodaj je na novo pristopilo že nad 1300 članov.

Ivan Hribar:

MOJI SPOMINI.

Od 1853. do 1910. leta.

(»ne bo biskup Mahnič ničesar odgovoril, ker dr. Mahnič tega vreden ni. Vam pa priporočam, da dr. Mahnič in njegove pristaše pobijate v svojih listih odločno in objektivno, ali da pri tem pazite, da ne žalite vere, cerkve in sv. Očeta. Tako tem »rimskim katolikom« najlažje izpodnesete tla. Zakaj »rimski«? Bedak, ko da je na svetu še kaj drugih katolikov, ki niso rimski. Dr. Mahnič in Vaša visoka duhovščina spadajo v vrsto onih nemških škofov, ki so preganjali sv. Cirila in Metoda. Ko bi bila danes sv. Ciril in Metod še živa, proglasil bi ju dr. Mahnič brez dvojbe za heretika in dal bi ju v ječo vreči. G. Mahnič in njegovi patroni ne bodo pomagali sveti katoliški stvari, narobe: oni si bodo inteligenco ne samo odtujili, temveč jo naravnost v sovražni tabor potisnili. Sebe pa bodo — ne da opazijo — postavili v vrsto sovražnikov slovenskega naroda, ki jih začne mrziti. Naj si vzamejo za vzgled nemško duhovščino in pok. Windthorst. Ti niso nikdar bili proti Nemštvu in Windthorst je znal s svojo ljubeznijo tudi liberalca Richterja k sebi pritegniti, da sta skupno delala za korist nemške države in naroda. Jasno je, da Mahniču in njegovim patronom ni na srcu vera, temveč usluga oblastnikom. Ponižati hočejo Slovenstvo in povzdigniti Nemštvo. To ni po duhu Jezusovem in kdor tako dela, ni pravi duhovnik.«)

Kako tolerantan je bil biskup Strossmayr, doka-

zuje najbolj slučaj, da je židovskemu trgovcu Kohnu, ko se je njegova hči možila, posodil ves srebrni pribor in ves porcelan za svatbeno gostijo ter da mu je dal tudi svoje služe na razpolago, da so stregli pri gostiji.

Nas Slovence je biskup Strossmayr osobito ljubil in spoštoval; dejal je vedno, da smo Čehi slovanskega

Po Strossmayrju zgrajena cerkev v Čakoven.

juga. O neki priliki sem mu omenil, da je le škoda, da nimamo takega mecena, kakor je on za Hrvate in biskup je nato odgovoril, da mora itak, kar se za Hrvate stori, v bodočnosti tudi Slovincem prav priti. Ko je kasneje Josip Gorup napravil znano ustanovo, pisal mu je biskup krasno in navdušeno pismo in tudi takrat, ko sem snoval podporno društvo »Radogoj« — čegar intelektualni začetnik je bil Josip Gorup — je bil biskup Strossmayr prvi, ki je k društvu pristopil z izdatnim prispevkom 600 gld.

Ljubezen do našega naroda in živo zanimanje za nas sta tudi storili, da se je jako razveselil, ko je bil leta 1898. po dr. Missioevem odhodu za ljubljanskega škofa imenovan dr. Anton Jeglič. Poznal je namreč njegovo gorečo narodno srce in je bil prepričan, da bo slovensko stvar vedno zagovarjal če treba tudi proti državnim oblastnikom, čegar njegov prednik ni znal ali pa iz višjih ozirov ni hotel. Značilno za biskupovo stališče v tej stvari je pismo, katero mi je — ker sam že mnogo več pisati ni mogel — gotovo po njegovem naročilu dne 11. marca 1898 pisal njegov ljubljenski Milko Cepelič, takrat že menda mestni župnik dja-kovski. Evo odstavkov pisma, ki se tega tičejo:

»Dopustite mi, da Vam i čestitomu Vašemu narodu, za koga živite, od svega srca čestitam, a čestitam na novoj glavi ljubljanske crkve, na imenovanju dr. Jegliča u bielej Ljubljani. Boljega biskupa niste mogli dobiti. On je ponosan, što je sin slovenske majke; njemu je slovenska riev najmilija.

(Dalje prihodnjič.)

Dnevne vesti.

General Kalafatović imenovan za pomočnika šefa generalnega štaba. Komandant Dravske divizijske oblasti general Danilo Kalafatović je imenovan za prvega pomočnika načelnika glavnega generalnega štaba. Na njegovo mesto pride divizijski general Milan Nedić, dosedanj komandant Kosovske divizije. Gospod general Kalafatović si je pridobil za časa svojega službovanja v Ljubljani splošne, iskrene simpatije, tako da obžalujemo, da ga izgubimo. Vsekakor pa čestitamo izredno zmožnemu generalu k njegovemu povišanju, prepričani, da bo tudi v novi visoki in veleodgovorni poziciji vsikdar mož na svojem mestu.

Češkoslovaška odlikovanja. Predsednik češkoslovaške republike je odlikoval več naših politikov z redom Belega leva, med drugimi z redom Belega leva I. razreda za civilne zasluge bivšega predsednika narodne skupščine dr. Marka Trifkovića, z istim redom II. razr. prvega podpredsednika nar. skupščine dr. Niko Subotića. Dalje so bili odlikovani z redom Belega leva med drugimi bivši ljubljanski vladni komisar Mencinger, dvorna dama Franja dr. Tavčarjeva in zagrebški župan arh. Heizel.

Kongresa mednarodne učiteljske federacije v Berlinu se udeležijo tudi delegati našega učiteljskega združenja. Priprave so v teku. Za petnajstredno ekskurzijo bo plačal vsak udeleženec 4000 Din.

Kontrola inozemskih delavcev. Ministrstvo za socialno politiko izvede radi vedno večje brezposelnosti strogo kontrolo inozemskih delavcev. Vsak inozemski delavec, ki ne dobi od ministrstva dovoljenja za nadaljnjo zaposlitev, bo moral takoj zapustiti našo državo.

Število slušateljev na ljubljanski univerzi. V letnem semestru 1928 je štela ljubljanska univerza 1158 slušateljev (1138 rednih in 20 izrednih). V zimskem semestru 1927-28 je bilo vpisanih 1311 slušateljev (1280 rednih in 31 izrednih). Od tega odpade: na juridično fakulteto 264 rednih in 6 izrednih, skupaj 270 slušateljev (med njimi 16 žensk), na filozofsko 277 rednih in 13 izrednih, skupaj 290 (med temi 74 žensk), na medicinsko fakulteto 65 rednih (med njimi 6 žensk), na tehnično 442 rednih in 1 izredni, skupaj 443 slušateljev (med njimi 14 žensk), na teološko pa 90 rednih slušateljev.

Stalež trgovskih obratov v območju ljubljanskega Gremija trgovcev je bil v lanskem letu naslednji: Skupno število članstva 1834, protokolarinih 486 in neprotokolarinih 898. Po strokah so bili člani zastopani sledeče: Trgovina s špecerijskim in kolonialnim blagom 66, z mešanim blagom 152, z manufakturo 65, z modnim blagom 52, konfekcija 16, galanterija 52, pletenine 18, dežniki 3, papir, knjige in pisar. potrebščine 46, spedijske trške 5, čevlji in usnje 47, vino in žganje 35, les in lesni izdelki 53, stavbni in gradbeni material 13, kurivo 10, živina 13, agentura in komisija 91, reklama in posredovalnice 10, železnina in stroji 24, motorji in šivalni stroji 20, razstrelivo in puške 2, rudnine 1, steklo 5, zlatina 13, optika 2, starina 13, pohištvo 8, deželni pridniki 40, elektrotehnika 17, delikatese 34, ribe 2, mleko in mlečni izdelki 15, cvetice 4, sadje in zelenjava 213, barve in laki 7, glasbila 6, vrverski izdelki 2, sveče 1, kadične potrebščine 31, rastline 1, drože 1, cerkvene potrebščine 3, kreda 1, telovadne in sportne potrebščine 1, zobotrebi 1, štampiljke 2, menjalnice 3, branjarije in kramarije 33, sejmarije 126 in drogerije 7.

Državna hipotekarna banka in gospodarski interesi Slovenije. Dne 29. februarja 1928 se je vršilo pri Zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani posvetovanje gospodarskih korporacij in stanovskih organizacij, na katerem se je podrobno razmotrivalo vprašanje obveznega nalaganja javnega in hipotekarnega denarja pri Državni hipotekarni banki. Posvetovanje je vodil zbornični predsednik g. Jelačin, ki je v svojem govoru vprašanje obveznega nalaganja javnega in hipotekarnega denarja pri Državni hipotekarni banki s stališča gospodarskih interesov v Sloveniji izčrpno pojasnil. Debate o tem vprašanju so se udeležili predsednik notarske zbornice g. Hudovernik, zastopnik odvetniške zbornice g. dr. Fettich, zastopnik Zveze jugoslovenskih hranilnic g. Pretnar in Hiter, zbornični konzulent g. Zagar, zastopnik društva denarnih zavodov g. dr. Rant, dalje g. g. Ivan Frelih, ing. R. Lah, dr. Golia, Kavčič in Trček. Mnenja vseh so šla za tem, da bodi nalaganje javnega in hipotekarnega denarja v Državno hipotekarno banko fakultativno in ne obvezno. V tem smislu se je koncem zborovanja sprejela tudi resolucija, katero je Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani v imenu gospodarskih korporacij, zastopanih na sestanku odposlala na merodajna mesta.

Onim, ki hočejo v Ameriko. Pod tem naslovom piše v Zagrebu izhajajoči list »Hrvat« z dne 21. februarja t. l., da v severni Ameriki že davno ni več istih prilik za službo, kakor je bilo nekdaj. Na dnevnem redu je znižanje delavskih plač in redukcija po raznih industrijskih podjetjih, tako da je mnogo nezaposlenih. Zapustitev domačega ognjišča in izseljevanje v Severno Ameriko pomeni za našo kmetijsko ljudstvo veliko riziko in večkrat gotovo propast. Rudarska podjetja, v katerih je veliko število naših ljudi zaposlenih, so pravi pekel za delavca. Take prilike so dovedle rudarje v Pensilvanijo do stavke, ki še vedno traja. Pittsburski hrvaški list »Zajedničar« objavlja po pisateljici Fannie Hurst članek, ki pravi, da pisateljica nikjer ni videla takih prizorov ljudske bede, siromaštva in degradacije, kakor v predmestjih Pittsburga. V Ohio, Pensilvanijo in West Virginijo so dovedli lastniki rudnikov 200.000 črncev v svoje rudokope, kateri naše rudarje izpodrivajo, ker delajo ceneje. Nezaposlenost raste stalno v vseh krajih Unije in radi tega se tudi vedno zni-

žujejo delavske plače. V državi Newyork je v tovarnah 20.000 delavcev manj zaposlenih. V distriktu Passaica je 22.000, v Bostonu 50.000 delavcev brez dela. Nato člankar razpravlja kako slabo se plačajo delavci v Ameriki. 16 milijonov ameriških delavcev zasluži sedaj tedensko komaj po 25 dolarjev. Nekako 30 milijonov delavcev zasluži še od 25 do 30 dolarjev tedensko. V splošnem se plače povsod vedno znižujejo.

Novi guverner Narodne banke. Za guvernerja Narodne banke je imenovan dosedanj guvernerjev namestnik Ljuba Srečković.

Iz železniške službe. Za inženerja železniške delavnice v Zagrebu je imenovan inž. Gustav Jurman.

Iz poštne službe. Poštna uradnica Marija Pakiž je premeščena iz Kočevja v Mursko Soboto.

Polet iz Pariza v Južno Afriko. Predvčerajšnjim je startalo v Parizu veliko trimotorno letalo, ki je poletelo iz Pariza v Capetown. Pot je dolga 7500 kilometrov.

Francija brez otrok in afganistanska kraljica. Afganistanski kraljci so bili, kot poroča »Cris de Paris«, priporočili, da naj se informira pri gospodinji, ki ji bodo predstavljeni, glede njihovih otrok. Tako delajo namreč evropske kraljice, ki dokazujejo s tem osebne interese in plemenito ženskost. Afganistanska kraljica je torej vprašala predsednika Doumerguea: neporočen; Brianda: neporočen; Poincaréa: brez otrok; Herriota: brez otrok; Berthelota: brez otrok. — Nato afganistanska kraljica sploh ni dalje izpraševala.

Ibsenova cesta v Pragi. Praški občinski svet je sklenil, da imenuje ob priliki Ibsenove stoletnice eno od cest za Ibsenovo cesto.

Otroci zasmehovali generala. Francoski vojni minister je vložil tožbo radi žaljenja komandanta 5. armadnega kora. Svar je sledeča: Generalu se je pokvaril na potu z inspekcijskega potovanja avtomobil. Medtem je prikorakala mimo četa šolarčkov, ki so šli na počitniško kolonijo. Otroci so generala nekoliko časa ogledovali, nato so pa zapeli, porogljivo se smehljaje internacionalo. Otroci so kričali in cviliли toliko časa, da se je general odpeljal. Sedaj se je pritožil general pri vojnem ministru. Komunistična stranka imen otrok, ki so priredili to demonstracijo, noče izdati.

Aretacija osumljenega napadalca na ambulanco dolenskega vlaka. V petek jutraj je bila aretirana v Kočevju neka oseba, ki je osumljena, da je identična z napadalcem na ambulanco dolenskega vlaka. Osumljenca so prepeljali v Ljubljano in vtaknili v preiskovalni zapor. Podrobnih informacij oblasti v interesu preiskave še ne dajo.

Zakon Viljemove sestre. Princesinja Viktorija, sestra bivšega nemškega cesarja Viljema II., se bo od svojega moža, Rusa Zubkova, najbrže ločila. Po znanem skandalu, ki ga je imel Zubkov v baru, se je vrnila princesinja Viktorija v Bonn. Za potovanje so bila deloma odločena tudi finančna vprašanja. Odkar se je namreč princesinja poročila, je dobila na njene finančne razmere vpliv krog Zubkovih prijateljev, vsled česar je zabredla princesinja v zadnjem času v finančne težkobe. V Berlinu so skušali najeti v svrhu imaginarnega transoceanskega poleta posojilo 400.000 mark. Princesinja je ponudila v zastavo svoj nad 1.000.000 mark vredni kinč. Pogodba bi bila sklenjena, da ni zahteval v zadnjem trenutku Zubkov, da naj se zadovolji upnik samo s pisмено izjavo princesinje, na kar pa kapitalist, ki je imel posoditi denar, ni hotel pristati. Vsled takih in stličih afer je izpustil Viljem, da je pristala njegova sestra na to, da je njeno premoženje pod nadzorstvom. Specielno nakit in umetnine princesinje so bile proglašene kot rodbinska last, s čimer so postale za moža princesinje Viktorije nedotakljive.

11 banditov usmrtenih. Iz Mexico City poročajo: Policiji v Guadalajari se je posrečilo aretirati 11 banditov, ki so ogrožali v zadnjem času vso okolico. Vseh 11 banditov je bilo po kratkem zaslišanju pred prekim sodom ustreljenih.

Goreča ladja na morju. Prejšnji nemški parnik »Karl Woermann«, ki je vršil sedaj pod imenom »Atalnia« službo kot petrolejski tank družbe Lloyd Brasilier, stoji kakih 150 milj južno od Pernambuca goreč na morju. Več ladij mu je hitelo na njegove klice na pomoč.

Požar uničil 12.000 pisalnih strojev. V tovarni pisalnih strojev Contisaura v Parizu je izbruhnil te dni požar. Tovarna je pogorela do tal. Pri tem je bilo uničenih nad 12.000 pisalnih strojev in večje število precizijskih aparatov. 12.000 delavcev je brez posla. Pariska mestna občina je dovolila za brezposelne kot prvo pomoč 200.000 frankov.

Strela mu je vrnila vid. »Manchester Guardian«, list, ki nikakor ne hrepeni po senzacijah, poroča: V cardifski bolnici je ležal pacient, ki je izgubil vsled bolezni vid. Te dni, ob priliki velike nevihte je udarila v bolnico strela. Bolniška strežnica je čula, da je bolnik prestrašeno zakričal. Takoj nato se mu je vrnil na enem očesu vid.

Virtuoz v svoji stroki je slepar Andrej Matišič iz Travnika. Lopov je izvršil, kolikor je dosedaj ugotovljeno, nad 80 goljufij. Jugoslovenska agencija »Comercia« je razpisala na njegovo aretacijo nagrado 10.000 frankov. Te dni je bil fantič, oblečen kot kavalir, aretiran v Zagrebu, v hotelu »Esplanade«. Aretacija je bila za kavarniške goste mala senzacija. Malošče se je predstavil v Zagrebu za novinarja, kar pa seveda nikoli ni bil.

Biro za nesrečno ljubčenc. Na Dunaju je prošil dober poznavalec človeške neumnosti za koncesijo za »buro za nesrečno ljubčenc«. V birou naj bi bili dobivali nesrečno zaljubljeni ljudje teoretične in praktične nasvete in pomoč za njihove srčne težave. Ob lasti možakarju seveda niso hotele podeliti

koncesije, no najbrže bo otvoril pisarno sedaj brez koncesije ter postal s časom bogat človek.

Pri vltomu v Prosvetni odsek Delavske zbornice v Ljubljani je bila ukradena tudi štampiljka glaseča se: Delavska zbornica za Slovenijo, kulturno prosteni odsek v Ljubljani. Opozarjamo vse, da ta štampiljka ni več veljavna. Nova edino veljavna štampiljka tega odseka je okrogla in se glasi: Prosvetni odsek Delavske zbornice za Slovenijo v Ljubljani.

Ljubljana.

1.— Redna javna seja občinskega sveta bo v torek, dne 6. marca 1928 ob 6. uri zvečer v mestni posvetovalnici. Dnevni red: I. Javne seje: I. Naznanilo predsedstva. II. Odobritev zapisnika zadnje seje. III. Finančnega odseka poročilo: 1.) Obligacijsko posojilo: a) poročilo revizijske komisije; b) poročilo in predlogi finančnega odseka. 2.) O pospeševanju prodaje obligacijskega posojila v tu- in inozemstvu ter o lombardiranju tega posojila. 3. O najetu posojila 15 milijonov Din za kritje obvez, ki izhajajo iz gradbene akcije obligacijskega posojila. 4.) O določitvi roka za podpisovanje obligacijskega posojila. 5.) O pooblastilu župana za pričetek neobveznih pogajanj v svrhu najetja inozemskega inštitucijskega posojila. 6.) Poročilo o najemnin- skih pogodbah za hišo št. 3 na Cankarjevem nabrežju. 7.) Poročilo o razširjenju davčne oprostitve novih stavb. 8.) Poročilo o prošnji Narodnega gledališča za odpis stroškov za razsvetljavo. 9.) Prošnja zadruge »Hera« za posojilo 30.000 Din. 10. Poročilo o amortizaciji posojila 2.500.000 Din za odkup in razširjenje cestne električne železnice. 11.) Poročilo o preditu za večdelo pri zgradbi delavske zbornice. IV. Personalno-pravnega odseka poročila: 1.) O raznih prošnjah za sprejem v občinsko zvezo. 2.) O predlogu župana glede reorganizacije mestnega knjigovodstva in ustanovitve stanovanjskega urada. 3.) O izvolitvi 4 zaupnikov in enega namestnika mestnega posredovalnega urada. 4.) O izvolitvi 5 članov načelnstva bolniške blagajne mestnih uslužbencev. 5.) Poročilo o pritožbi Jožeta Rozmana zoper sklep gremija glede oddaje prostorov Aloma Company. V. Poročila šolskega odseka: 1.) O ustanovitvi otroškega vrta za VII. okraj Spodnja Šiška. 2.) O prošnji upraviteljev mestnih šol za nagrade za upravljanje šolskih poslopij. 3.) O volitvi 3 članov občinskega sveta v šolski odbor za obrtno nadaljevalne šole. VI. Gradbenega odseka poročila: 1.) Nakup parcele štev. 103/1 kat. obč. Trnovsko predmestje v svrhu ureditve Jeranove ulice. 2.) Sklep sveta v svrhu podaljšanja Holzapflove ulice. 3.) Izdaja vporabnega dovoljenja za delavske hišice mestne občine ljubljanske v Kozelji. 4.) Predlog za podaljšanje cestnega kanala v Vogalni ulici. 6.) Priziv g. Terezije Levec proti odklonitvi izdaje gradbenega dovoljenja za hišo na parc. štev. 466/1 kat. obč. Sv. Petra predmestje I. del ob Dunajski cesti. 7.) Priziv g. Marije Kregar proti odklonitvi izdaje vporabnega dovoljenja za dvoriščno dvorano v Medvedovi ulici 8, v svrhu izvrševanja kino-predstav. 8.) Prošnja stavbene družbe d. d. podružnica v Ljubljani za izpremembo regulacijskega načrta na Vrtači, parc. štev. 99/33, 101/1 i. dr. kat. obč. Gradišče. 9.) Predlog za izpremembo regulacijskega načrta na Dunajski cesti na obeh straneh prelaza čez južno železnico. VII. Obrtnega odseka poročila: O prošnji Franca Jereba za podelitev tiskarniške koncesije. 2.) O prošnji tvrdke A. Verbajsa d. z. o. z. za podelitev elektrotehniške koncesije. VIII. Nujni predlog obč. odbornika g. Musarja glede odprave nedostatkov pri mestni klavnic. IX. Nujni predlogi obč. odbornika g. dr. Lemeža: 1.) Glede uporabe tlakovine za zgradbo stanovanjske hiše za carinske uslužbenke. 2.) Glede ureditve lučbenega razmerja mestnih delavcev. X. Samostojni predlog obč. odbornika g. Ambrožiča glede odkupa Tomažičevega vrta. B. Tajne seje: I. Odobrenje zapisnika zadnje seje. II. Personalno-pravnega odseka poročila: 1.) O raznih prošnjah v personalnih zadevah mestnih uslužbencev. 2.) O določitvi količine kuriva onim mestnim uslužbencem, ki imajo pravico do brezplačne kurjave. III. Finančnega odseka poročila: 1.) O prošnji I. stavbne zadruge mestnih uslužbencev za opustitev od mestnih taks. 2.) O prošnji Ane Turk za odpis hotelskega davka. 3.) O terjatvi mestne občine ljubljanske napram tvrdki Tavčar & Svetina.

Sestanek reprezentacijskega odbora za županičevu slavo se zaradi koncerta Glasbene Matice ne bo vršil v ponedeljek, dne 5. t. m. ampak drugi ponedeljek, dne 12. t. m. v istem lokalu in ob isti uri, kakor je bilo naznanjeno na vabilih.

Vrtnarsko predavanje s skioptičnimi slikami. Podružnici vrtnarskega in sadjar- skega društva v Ljubljani se je posrečilo nabaviti si skioptikom za predavanje, ki se bo vršilo v torek, dne 6. marca ob dvajsetih v deliški meščanski šoli pri Sv. Jakobu. Predaval bo g. A. Lap o okrašenju oken. Članstvo se vabi k obilni udeležbi, dobrodošli so tudi nečlani.

Koncert. Nar. železničarsko glasbeno društvo Sloga priredi v ponedeljek, dne 12. marca v veliki dvorani hotela Union koncert, na katerem izvajajo znamenito delo Jos. B. Foersterja: »Štirje junaki«, domovinsko legendo za mešani zbor in orkester; Vit. Novakove »Tri pesmi« za moški zbor in orkester ter najnovejša dela Axmana, Adamiča in Šantelna brez spremljevanja. Pri koncertu iz- vaja orkestralni del operni orkester, pomno- žen s člani društvenega orkestra in orke- stralnega društva. Vse točke sporeda se v Ljubljani izvajajo prvič, na kar se glasbo ljubčeo občinstvo danes opozarja.

Občni zbor Delniške stavbinske družbe »Union« v Ljubljani se bo vršil v četrtek, dne 29. marca 1928 ob 16. uri v srebrni dvorani Grand hotela Union v Ljubljani.

Polkušen samomor 16letnega dijaka radi slabega spričevala. 16letni dijak Anton L., sin delovodje »Saturnusa« v Mostah, je

prinesel domov slabo šolsko spričevalo. Ker so ga doma, kot je zaslužil, pošteno ošteli, je bil dečko tako užaljen, da si je izposodil revolver ter si poglaval kroglo v desno senco. Težko poškodovanega dijaka so prepeljali v bolnico.

Maribor.

m— Ljudska univerza v Mariboru, Slom- kov trg 17. Izvanredna prilika se nudi Mariborčanom, da se seznanijo z veličastno srbsko umetnostjo. Pridobili smo kot pred- vatelja prvega strokovnjaka na tem polju: umetnostnega referenta in kustosa muze- ja princa Pavla — g. Milana Kašanina. Pre- daval bo v ponedeljek 5. in torek 6. marca zvečer na podlagi prekrasnih skioptičnih slik. Pridite v največjem številu, da poka- žete Vaše zanimanje za kulturo in umetnost! V Studencih (deška šola). V torek 6. marca ob pol 8. uri predava g. strokovni učitelj Šumljak o interesantni temi »Kmetijske vstaje«.

PROSVETA.

Nocojsnji veliki koncert Glasbene Matice ljubljanske ima sledeči spored: 1. Schubert: Uvertura v italijanskem slogu op. 170. 2. Ja- naček: Iz suite za godalni orkester: 6., 2., 3. in 1. stavek. 3. Gallus-Petelin: a) Muzika noster amor, šesteroglasni madrugal, b) Ave Maria in c) Laus et perennis gloria, osmero- glasna vokalna zbor. 4. Rahmaninov: Drugi klavirski koncert v C-molu, op. 18, solo prof. Trost. 5. Sravinski: Zar ptica: 1. Horo- vodna, 2. Finale. Orkestralne skladbe izvaj- a orkester Glasbene Matice pod vodstvom di- rigenta Emila Adamiča. Gallusove zборе pa poje Matični zbor pod vodstvom ravnatelja Hubada. Vstopnice so v predprodaji v Ma- tični knjižarni. Prof. Anton Trost brezdvoma najodličnejši koncertni pianist sodeluje da- nes kot solist na velikem koncertu Glasbene Matice v Unionski dvorani. Igra klavirski part Rahmaninovega drugega klavirskega koncerta v treh stavih.

Občinstvo opozarjamo, da je izdala Glas- bena Matica za nocojsnji koncert tiskano programo knjižico s podrobnim sporedom, podatki o skladateljih in izvajalnih delih, ka- kor tudi originalno besedilo Gallusovih zbor- ov. Knjižica stane 3 Din ter se dobi v predprodaji v Matični knjižarni in na večer koncerta pri biljetarjih.

ZALOSTEN POLOŽAJ NAŠIH VOJNIH ZTEV.

Včeraj dopoldne se je vršil v dvorani Mest- nega doma v Ljubljani redni letni občni zbor krajevne organizacije Udruženja vojnih invalidov. Občni zbor je vodil delegat Ob- lastnega odbora UVI Stanko Tomec.

Po prečitaniu zadnjega občnega zbora je podal predstveno poročilo predsednik dr. Anton Kodre. Orisal je v izbranih besedah delovanje organizacije pod prejšnjim odbo- rom, ki je s svojim brezvestnim in brezbrž- nim delom privedel organizacijo skoro na rob propada.

Premoženjsko stanje organizacije ni ravno sijajno, vendar se počasi izboljšuje. Odbor si je prizadeval z raznimi akcijami in pri- reditvami to stanje izboljšati vendar se mu je to le deloma posrečilo.

Odbor je na merodajnih mestih ukrenil vse potrebno, da delavcem in delavkam, ki so invalidi in vdove, izplačajo draginske doklade za otroke, ki so se jim dosedaj od- trgovale z motivacijo, da nimajo v smislu uradniškega zakona pravice do prejemanja omenjenih doklad, če prejemajo invalidnino. Nasprotno pa novi invalidski zakon izrecno določa, da ne sme biti ničče, ki uživa zaščito tega zakona, radi prejemanja invalidnine pri- krajsan na svojih prejemkih. Vendar je upa- ti, da bo generalni direktor neposrednih davkov v Beogradu zadevo v doglednem ča- su povoljno rešil.

Tajniško poročilo je podal tajnik Vinko Hrovat. Krajevna organizacija UVI v Ljub- ljani šteje 641 rednih članov in članic. V preteklem poslovnem letu je naraslo članstvo za 63 novih članov, umrlo pa je 12 članov, med temi dva odbornika (Fr. Krušič in Ivo Peček). V vseh slučajih je napravila smrt dobro delo usmiljenja s tem, da je uboge vojne žrtve rešila nadaljnjega trpljenja.

Blagajniško poročilo je prečital blagajnik Hinko Krištof. V preteklem letu so odpadli prispevki oblastnega odbora UVI in pa do- klade trafik, ki so tvorile precejšen del do- hodkov. Po novem invalidskem zakonu ima- jo namreč pri podeljevanju novih trafik prednost vojne žrtve. Ker pa te navadno ni- majo na razpolago potrebnega kapitala, se potem krajevni odbor izreče za podelitev tra- fike nezastičenemu trafikantu, ki je moral doslej plačevati vsled odobrene koncesije v sklad vojnih žrtve v blagajno krajevnega od- bora gotov prispevek. Zdaj je pobiranje teh doklad monopolski inspektor v Zagrebu pre- povedal.

V imenu nadzornega odbora je poročal Leopold Kržišnik o vzornem redu v organi- zacijskem knjigovodstvu in je predlagal od- boru absolutorij, ki je bil soglasno odoben. Sledila je volitev novega odbora in so bili izvoljeni: V upravni odbor: dr. Anton Ko- dre, Hinko Krištof, Vinko Hrovat, Ivan Pin- tarič in Marija Blažanin; za namestnika: Marija Stanič, Franc Zrimšek in Evstahij Lipec; v nadzorni odbor: Leopold Kržišnik, Ivan Krašnja in Anton Kozine; za namestnika: Franc Popok in Franc Miletič; za delegata v Oblastni odbor dr. Anton Kodre in za nje- govega namestnika Hinko Krištof.

SOCIALISTI IN ZVEZA PRIVATNIH NA- MEŠČENCEV JUGOSLAVIJE.

Glede občnega zbora podružnice Zveze pri- vatnih nameščencev Jugoslavije, ki se je vr- šil dne 29. februarja v prostorih hotela »Lloyd«, smo prejeli sledeče pojasnilo:

1. Občni zbor se je vršil popolnoma v obi- ležju socialistične agitacije. (Med udeleženci

so bili poleg drugih tudi Uratnik, Stukelj in Svetek.)

2. Z ozirom na dejstvo, da je Zveza privatnih nameščenecv Jugoslavije včlanjena v socialistični Strokovni komisiji, zato je sklenil izvršilni oblastni odbor v svrhu njene depolitizacije soglasno predlagati njen izstop iz Strokovne komisije.

3. Oblastni odbor je dobil od centralne uprave v Zagrebu odgovor, da centrala stoji na stališču Strokovne komisije in klasnega pokreta. Zato je pozval vse one, ki »se igrajo samo privatne nameščenecv« in niso zadovoljni s tem stališčem, naj izvajajo konsekvence.

4. Ker je predsednik zagrebške centrale Zveze Vladimir Pfeifer v svojem dopisu dne 12. decembra podal direktive oblastnemu tajniku zveze, naj se v svrhu »klasnega pokreta« izigravajo »demokratije« proti »klerikalcem« (»Savez mora, da ima odprto možnost, da se kao protiuteza plerikalcima, kad bude trebalo — bace na tezulju demokratije«), zato je izvršilni oblastni odbor sklenil, da ne more pod takimi pogoji več sodelovati v taki socialistični organizaciji in da si osnuje neodvisno od Zagreba lastno nadstrankarsko organizacijo zasebnih nameščenecv za Slovenijo.

5. Osamosvojitve od Zagreba je bila sklenjena tudi radi dejstva, ker mora Slovenija 70% vse svoje članarine pošiljati v Zagreb, kar ostane, se pa porabi vse za agitacijo in tiskovine, tako da so organizacije v Sloveniji brez vseh tozadevnih potrebnih sredstev za podpiranje brezposelnih članov, odnosno navezana na milostne drobtinice od zagrebške centrale.

6. Javna tajnost je bila, da se nahaja izvršilni odbor centrale v socialističnih vodah (Pfeifer, Collner itd.) in zato ga širša javnost hrvatskih nameščenecv bojkotira. Na zadnjem obnem zboru podružnice se je pa tudi večina slovenskega dela razgledala, da nima smisla za nestransko organizacijo nameščenecv in da hoče — novi odbor je izrazilo socialističen — naj bo Zveza privatnih nameščenecv kot organizacija s čisto socialno-

demokratičnimi in komunističnimi tendencami še nadalje predstraža socialistične Strokovne komisije.

7. Če hočejo imeti socialisti in komunisti čisto svojo organizacijo zasebnih nameščenecv, svobodno jim, toda javnost in nameščenecv bodo vedeli, da v taki organizaciji za nesocialiste in nekomuniste ni prostora.

LJUBAVNA AVANTURA NAPOLEONA V BOURGONJI.

Lepega aprilskega jutra leta 1789 je prikorakal poročnik Buonaparte na čelu oddelka artiljerijskega polka iz Auxonne-a v Seurre.

Vojaštvo je bilo naglo poklicano, da pomiri razburjenje, ki ga je povzročila v mestu pešica rebelov. Vse poletne suše, kakršne ljudje niso pomnili in vsled ostre zime sta se beda v deželi in sovraštvo proti vladi v deželi povečali. Svojejavni prebivalci mesteca Seurre so preprečili, da bi se bila natovorila na ladjo, ki je čakala, za odhod pripravljena, v pristanišču, pošiljka žita.

Zadostovalo pa je, da so artiljeriste samo videli, takoj jih je minila vsa bojevitost. Ladja se je s tovorom popolnoma mirno odpeljala. Mestni očetje pa so se požurili in nakupili velike količine žita ter ga nagromadili v mestni hiši. Celo v mestni zborovalni dvorani ga je bilo nakrat na kupe.

Ko se je razburjenje poleglo, niso našli niti oficirji niti vojak niti nobene zabave. Poročnik Buonaparte se je izprehajal pogosto po pristanišču, najtešče pa je sedel doma in čital. Kmalu pa je odprla boljša družba mladim oficirjem gostoljubno svoje salone. Tudi bivši poslanec bourgonskega parlamenta, Louis Butard, si je šel v čast, da je mogel sprejeti zastopnike francoske armade v svoji hiši.

V tej hiši je bil predstavljen Napoleon, kot pripoveduje Paul Michaud v interesantni študiji o Napoleonovem bivanju v Bourgogni, mladi gospe Prieur.

Pierrette Prieur, soproga bogatega žitnega trgovca, je bila par let starejša kot Napoleon. Odlikovala pa se je po izredni inteligenci in

finem nastopu. Njena telesna lepota in charme njenega duha sta velikega Korza omamila kot bi trenil. In medtem ko so se vrteli pari ob zvokih claverina, starejši ljudje pa vodili dolgovazne politične debate, sta se umaknila Napoleon in gospe Prieur v oddaljen kotiček salona. Par dni nato pa se nista nič več ženirala in videti ju je bilo povsod skupaj — v samotnih alejah parka in na najbolj obljudenih ulicah. Iz oken hotela »Capeau Rouge«, v katerem je stanoval, je imel Napoleon razgled na okna žitnega trgovca, iz katerih se mu je smehljaj dražestni obraz gospe Pierrette. Splošno so smatrali mladega oficirja za srečnega oboževalca Pierrette in nevošljivost je šušljala o rogovih solidnega žitnega trgovca.

Vrli prebivalci mesteca Seurre-a niso hoteli več rebelirati in zato je odkorakal oddelek auxonske artiljerije dne 29. maja 1789 v melanholičnem razpoloženju domov.

Vendar pa je bila sreča zaljubljenca mila. Komaj je minilo par mesecev in izbruhnili so v bližini Seurre-a novi nemiri.

Ko je sklenila konstituenta, da se meniški redovi odpravijo, se je našlo med častitljivimi brati samostana Citeaux več mlajših duhovnikov, ki so pozdravili odrešenje od strogih regul sv. Bernarda z velikim veseljem. V samostanu je izbruhnil upor. Uporni mladi duhovni bratje so jeli pleniti celo klet, v kateri so stale dolge vrste velikih sodov, polnih najboljših kapljice.

Da se prepreči večja nesreča, je bilo poklicano na pomoč vojaštvo. In tako je prišel poročnik Buonaparte zopet v najbližjo bližino mesteca Seurre-a. Zopet se je sestajal dan na dan z ljubljeno Pierrette.

Pozneje ga je gnala vojna v daljnje kraje. Na terasi ob tihi Saoni pa je sanjala Pierrette večer za večerom o velikem generalu, čigar slava se je razširila po vsem svetu.

Se enkrat se je vrnil Napoleon v Seurre, da je videl svojo prijateljico. Ko se je vračal leta V. iz Italije v Pariz, se je oddaljil od pota ter prišel s svojo sestro Karolino v Seurre, da ji je pokazal kraje, kjer so ga poznali kot malega oficirja brez imena. Na-

stanil se je hotelu »Capeau Rouge«, da je zrl lahko v okna žitnega trgovca. V aleji v pristanišču se je sestal s Pierrette.

Meseca aprila 1905, ko se je peljal zopet v Italijo, se je ustavil Napoleon v Chalonu. Sprejel je deputacija bližnjih mest in številne bourgonske dostojanstvenike. Tudi neka dama, zavita v dolge žalne pajčolane je prosila generala Thiarda, da jo je predstavil imperatorju. Pierrette Prieur je videla svojega prijatelja zadnjič.

SPORT.

Drugi poraz dr. Peltzerja v Ameriki. Dr. Peltzer je doživel 1. marca v Newyorku nov poraz. Nastopil je proti Lloyd Hahnu in Rayu Congerju v teku na 1 miljo. Hahn je pretekel progo v 4:13, torej samo 1 sek. manj kakor znaša Nurnijev svetovni rekord, in je vodil celo pot. Conger je rezal cilj 20 yardov za Hahnem in Peltzer, ki je zaostal za cele pol runde, je odstopil. Hahn je imel notranjo, Peltzer srednjo in Conger zunanjo progo. Ko je župan Walker oddal startni strel, je prevzel Hahn takoj vodstvo in Conger je bil na drugem mestu, ki ga je tudi do konca obdržal. Konger teka je rekel Peltzer, da ne išče nikakih izgovorov, da se je pa pri treningu na nogi ranil, kar mu je povzročalo pri teku silne bolečine. Tudi ni še nikdar tekel na ovalnih progah, ki se ne morejo nikakor primerjati z ravnimi progami pod milim nebom. Nazadnje je rekel, da sploh ni pričakoval zmage, ampak da si je hotel pridobiti sportnih izkustev, s katerimi bo lahko koristil nemškemu moštvu pri olimpijskih igrah. — Tekmi je prisotnovalo 20.000 gledalcev, ki so nemškega championa z največjim navdušenjem sprejeli ter mu tudi po njegovem porazu prirejali viharne ovacije. Njegovo oblačilnico je oblegalo na stotine fotografov in časnikarjev, tako da se jim je Peltzer komaj odtegnil. — Kako bi bilo teh 20.000 gledalcev šele ploskalo, če bi Peltzer zmagal! Res, če dr. Peltzer ni drugega pridobil na svoji turneji v Ameriko: reklamo za svoje »uspehe« zna delati izvrstno.

Zahvala.

Za dokaze toplega sočutja ob smrti našega nepozabnega soproga, očeta, brata, tasta itd., gospoda

Ivana Grobelnika

in za spremstvo na njegovi zadnji poti, bodi vsem prijateljem in znancem ter darovalcem krasnega cvetja, izrečena najiskrenejša zahvala.

Maša zadušnica se bo brala v soboto, dne 10. marca ob 10. dopoldne v farni cerkvi Marijinega Oznanjenja.

Ljubljana, dne 3. marca 1928.

Rodbina Grobelnik in sorodniki.

V globoki žalosti naznanjamo pretužno vest, da je naš srčno dobri soprog, oče, stric in svak, gospod

Jakob Lumbar

magistratni nameščenec v mestni klavnici,

dne 4. marca 1928, po kratkem in mukepolnem trpljenju, prevaden s svetotajstvi, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika se vrši v torek, dne 6. marca t. l. ob 1/25. uri popoldne iz mrtvaške veže splošne bolnice, na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, 4. marca 1928.

Globoko žalujoči ostali.

Mestni pogrebni zavod.

Od dobrih so najboljši

šivalni stroji in kolesa
znamke

GRITZNER in ADLER

za dom, obrt in industrijo.

NOVOST! Šivalni stroj kot: Damska pisalna miza. — Samo pri

JOSIP PETELINCU
LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika ob vodi

Pouk v vesenju brezplačen.

15 letna garancija.

Tudi na obroke.

VINOCET

tovarna vinskega kisa, d. z o. z., Ljubljana

najfinejši in najokusnejši namizni kis iz vinskega kisa.

Rakotavje penzija. — Telefon št. 2399.

Tehnično in higijenično najmoderneje urejena kisarna v Jugoslaviji.

Plačilo: Ljubljana, Dunajsko cesto št. 10, II. nadst.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Naznanjamo vsem prijateljem in znancem, da je naš ljubljani brat in in stric, gospod

Dr. HINKO DOLENC

zobozdravnik v Ljubljani,

dne 4. marca 1928, po kratki bolezni mirno preminul.

Pogreb nepozabnega blagega pokojnika se vrši v torek, dne 6. marca 1928 ob 4. uri popoldne iz sanatorija »Leonišče« na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 4. marca 1928.

Globoko žalujoča rodbina Dolenc.

Tiskarna „MERKUR“

Trg.-ind. d. d. v Ljubljani

se priporoča za tisk vsakovrstnih tiskovin za trgovce in urade.

MALI OGLASI

Za vsako besedo se plača 50 par. Za debelo tiskano pa Din 1.—.

Premog - Čebin

Wolfova 1/II. - Telef. 2056.

Dober zaslužek

dobi vsakdo (moški in ženske), ki je pošten in hoče delati. Priložiti 2 dinarja. »Brezalkoholna produkcija«, Ljubljana, Poljanski nasip 10 desno.

Oglašujte v

Narodnem Dnevniku.